

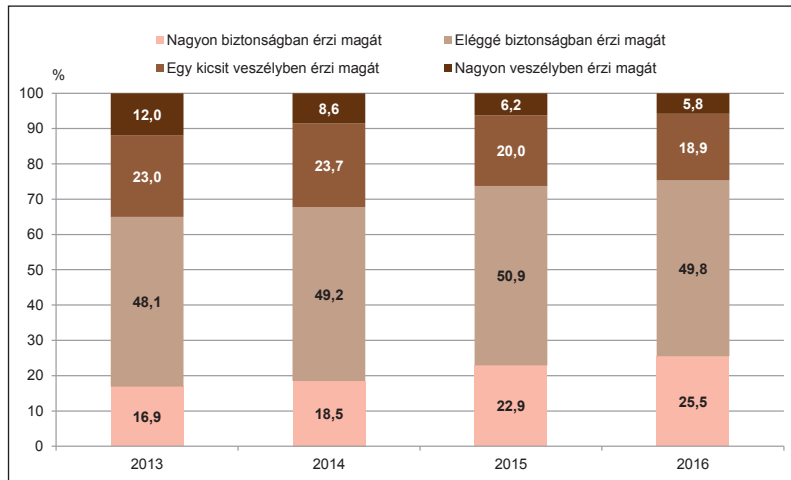
B.2.1. A lakosság biztonságérzete közterületen, a lakókörnyezetében

A közbiztonság állapotának elérését és folyamatos biztosítását a demokratikus jogállamok államcélként határozzák meg. A Team Consult 1991-es jelentésében megfogalmazott meghatározás szerint a közbiztonság a nem anyagi jellegű infrastruktúrának az a része, amely ahhoz szükséges, hogy az egyének és közösségeik megvalósíthassák a társadalom számára értékes céljait. A közbiztonság kooperációs termék is, amelynek létrejötte az egész társadalom együttműködését kívánja, ugyanakkor kialakításában és fenntartásában a leginkább meghatározó szerepe az állam különböző szerveinek, elsősorban bűnüldöző hatóságainak van.

A főindikátorként szolgáló szubjektív biztonságérzet azért fontos, mert az állampolgárok a közbiztonság állapotát elsősorban saját biztonságérzetükön, érzelmi állapotukon keresztül ítélik meg. Finszter Géza meghatározása szerint a közbiztonság materiális fogalma azonos azzal a nyugalommal, amelyben személyünket és javainkat biztonságban tudjuk, ami a hétköznapiakban ténylegesen létezik és élményszerűen átélhető, amelynek biztosítását az államtól mindenki elvárja.

A KSH az utóbbi négy évben a közbiztonságérzet változását követő, rendszeres, statisztikailag verifikált hazai mérést végzett. Ennek eredményeire lehet alapozni a trendek vizsgálatát a lakosság biztonságérzete közterületen, a lakókörnyezetében kérdéskörben.

A KSH lakossági percepciók mérésén alapuló adatainak forrása az OSAP 2154 azonosító számon futó *Háztartási költségvetési és életkörülmény-adatfelvétel* éves kikérdezés,

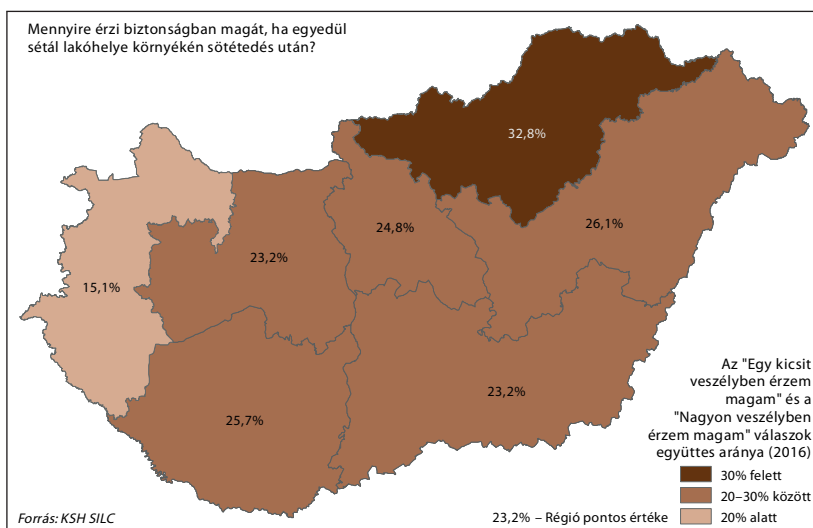

Forrás: KSH

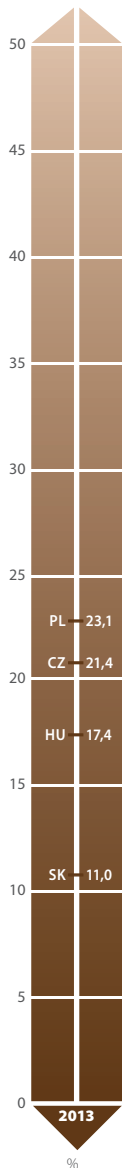
amelynek mintájában országosan körülbelül 13 000 háztartás szerepel. A mutató alapja a kérdőív következő kérdése: „Mennyire érzi biztonságban magát, ha egyedül sétál lakóhelye környékén sötétedés után?” A négy lehetséges válasz: 1. „Nagyon biztonságban érzem magam.” 2. „Eléggé biztonságban érzem magam.” 3. „Egy kicsit veszélyben érzem magam.” 4. „Nagyon veszélyben érzem magam.”

A kutatásban részt vevő válaszadók e négy lehetőség közül választhattak, a megkérdezettek nagyjából fele úgy nyilatkozott, hogy „eléggé biztonságban érzi magát” a közterületeken. A KSH 2013–2016 között mért adatai szerint évről évre javult a lakosság biztonságérzete. Míg 2013-ban a megkérdezettek 35%-a nyilatkozott úgy, hogy veszélyben érzi magát, ebből 12% pedig úgy, hogy nagyon veszélyben érzi magát, addig ezek az arányok 2016-ra jelentősen csökkentek: a magukat veszélyben érzők 25%-ot tettek ki, ebből a magukat nagyon veszélyben érzők csak 6%-ot, ezzel párhuzamosan a magukat nagyon biztonságban érzők aránya 16,9%-ról 25,5%-ra nőtt.

A közterületen való biztonságérzet az a mutató, ami a legpontosabban vizsdatükörözi az ország biztonságáról alkotott percepciókat, hiszen egyrésztől általános tapasztalat, hogy saját otthonában az állampolgár sokkal inkább védve érzi magát a bűncselekményektől és egyéb jogsértésektől. A lakókörnyezetre vonatkozó kérdésfeltevést másrésztől az indokolja, hogy ebben a közegben töltik az emberek a legtöbb időt, illetve a saját lakókörnyezetük biztonságával kapcsolatban a legmagasabbak az elvárásaik is.

Forrás: KSH SILC

Forrás: Eurostat

Javult a lakosság biztonságérzete: míg 2013-ban a megkérdezettek nagyjából kétharmada érezte magát biztonságban a közterületeken a lakókörnyezetében, addig 2016-ban már a válaszadók háromnegyede.